

REZOLUCJA**w sprawie synergii między edukacją a gospodarką w UE i krajach Partnerstwa Wschodniego**

(2021/C 361/02)

ZGROMADZENIE PARLAMENTARNE EURONEST,

- uwzględniając rozwój polityki wschodniego sąsiedztwa od 2004 r. i jej elementu Partnerstwa Wschodniego od 2009 r., a w szczególności uwzględniając sprawozdania Komisji z postępów w jej realizacji,
- uwzględniając art. 5 i 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jak również art. 145–149 (tytuł IX – Zatrudnienie) oraz art. 166 i 165 (tytuł XII – Edukacja, kształcenie zawodowe, młodzież i sport),
- uwzględniając układy o stowarzyszeniu między UE a Gruzją ⁽¹⁾, UE a Mołdawią ⁽²⁾ oraz UE a Ukrainą ⁽³⁾, w tym pogłębione i kompleksowe strefy wolnego handlu, kompleksową i wzmocnioną umowę o partnerstwie między UE a Armenią ⁽⁴⁾ oraz umowę o partnerstwie i współpracy między UE a Azerbejdżanem ⁽⁵⁾,
- uwzględniając akt ustanawiający Zgromadzenie Parlamentarne Euronest z dnia 3 maja 2011 r. (ostatnio zmieniony w dniu 26 czerwca 2018 r.) ⁽⁶⁾,
- uwzględniając wspólny dokument roboczy służb Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych z dnia 9 czerwca 2017 r. pt. „Partnerstwo Wschodnie – 20 celów na 2020 rok: kluczowe priorytety i wymierne rezultaty”,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji/wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 18 marca 2020 r. pt. „Polityka Partnerstwa Wschodniego po 2020 r.: wzmacnianie odporności – Partnerstwo Wschodnie, które służy wszystkim” oraz konkluzje Rady z dnia 11 maja 2020 r. w sprawie polityki Partnerstwa Wschodniego po 2020 r.,
- uwzględniając komunikat Prezydium Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest z dnia 12 czerwca 2020 r. z okazji wideokonferencji przywódców Partnerstwa Wschodniego z dnia 18 czerwca 2020 r.,
- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 19 czerwca 2020 r. dla Rady, Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji/wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Partnerstwa Wschodniego przed szczytem w czerwcu 2020 r. ⁽⁷⁾,
- uwzględniając uwagi przewodniczącego Rady Europejskiej Charles'a Michela po wideokonferencji przywódców Partnerstwa Wschodniego w dniu 18 czerwca 2020 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 261 z 30.8.2014, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 260 z 30.8.2014, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 23 z 26.1.2018, s. 4.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 246 z 17.9.1999, s. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 198 z 6.7.2011, s. 4.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0167.

- uwzględniając plan działania Konferencji Władz Lokalnych i Regionalnych Partnerstwa Wschodniego na lata 2018–2020,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest z dnia 9 grudnia 2019 r. w sprawie innowacji w dziedzinie edukacji i reform edukacji w UE i państwach Partnerstwa Wschodniego: wyzwania i możliwości ⁽⁸⁾,
- uwzględniając Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, przyjętą na Szczycie w sprawie Zrównoważonego Rozwoju w dniu 25 września 2015 r., a w szczególności cel zrównoważonego rozwoju nr 4 dotyczący zapewnienia włączającej i sprawiedliwej edukacji wysokiej jakości oraz promowania możliwości uczenia się przez całe życie dla wszystkich,
- uwzględniając Europejski filar praw socjalnych ogłoszony przez Parlament Europejski, Radę i Komisję Europejską na Szczycie Społecznym na rzecz Sprawiedliwego Zatrudnienia i Wzrostu Gospodarczego w Göteborgu w dniu 17 listopada 2017 r., a w szczególności filar 1 dotyczący prawa każdej osoby do edukacji włączającej, charakteryzującej się dobrą jakością, szkoleń i uczenia się przez całe życie w celu utrzymania i nabywania umiejętności, które pozwolą w pełni uczestniczyć w życiu społeczeństwa i skutecznie radzić sobie ze zmianami na rynku pracy,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1288/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Erasmus+”: unijny program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu ⁽⁹⁾,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest z dnia 22 marca 2016 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, doświadczenia zawodowego i dyplomów uniwersyteckich w ramach procesu bolońskiego ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 10 czerwca 2016 r. pt. „Podstawy analityczne Nowego europejskiego programu na rzecz umiejętności”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 czerwca 2016 r. pt. „Nowy europejski program na rzecz umiejętności – Wspólne działania na rzecz wzmocnienia kapitału ludzkiego, zwiększania szans na zatrudnienie i konkurencyjności” (COM(2016)0381),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 grudnia 2016 r. pt. „Poprawa i modernizacja edukacji” (COM(2016)0941),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 stycznia 2018 r. w sprawie Planu działania w dziedzinie edukacji cyfrowej (COM(2018)0022),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 września 2020 r. w sprawie Planu działania w dziedzinie edukacji cyfrowej na lata 2021–2027: Nowe podejście do kształcenia i szkolenia w epoce cyfrowej (COM(2020)0624),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 17 stycznia 2018 r. dotyczący zalecenia Rady w sprawie promowania wspólnych wartości, edukacji włączającej i europejskiego wymiaru nauczania (COM(2018)0023),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 17 stycznia 2018 r. dotyczący zalecenia Rady w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie (COM(2018)0024),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 22 maja 2018 r. pt. „Budowa silniejszej Europy: rola polityki dotyczącej młodzieży, edukacji i kultury” (COM(2018)0268),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 września 2020 r. w sprawie utworzenia europejskiego obszaru edukacji do 2025 r. (COM(2020)0625),
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawie propagowania automatycznego wzajemnego uznawania kwalifikacji uzyskanych w ramach kształcenia i szkolenia na poziomie wyższym i średnim II stopnia oraz efektów uczenia się osiągniętych w okresach nauki za granicą ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając ministerialny komunikat z Rzymu z dnia 19 listopada 2020 r. wydany w następstwie spotkania ministrów europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie edukacji w erze cyfrowej: wyzwania, szanse i wnioski dotyczące kształtowania polityki UE ⁽¹²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2020 r. pt. „EUROPA 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),

⁽⁸⁾ Dz.U. C 134 z 24.4.2020, s. 16.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 50.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 193 z 31.5.2016, s. 17.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 444 z 10.12.2018, s. 1.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0485.

- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 5 maja 2020 r. pt. „Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 września 2020 r. pt. „Plan działania w dziedzinie edukacji cyfrowej na lata 2021–2027. Nowe podejście do kształcenia i szkolenia w epoce cyfrowej” (COM(2020)0624), oparty na Planie działania w dziedzinie edukacji cyfrowej na lata 2018–2020,
- uwzględniając Konwencję Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącą dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu z dnia 25 czerwca 1958 r.,
- uwzględniając konwencję Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącą roli poradnictwa i kształcenia zawodowego w rozwoju zasobów ludzkich z dnia 23 czerwca 1975 r.,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 26 lutego 2020 r. dotyczący decyzji Rady w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (COM(2020)0070) oraz opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 5 maja 2020 r. i rezolucję ustawodawczą Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lipca 2020 r. w sprawie tego wniosku ⁽¹³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 marca 2020 r. pt. „Nowa strategia przemysłowa dla Europy” (COM(2020)0102),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 maja 2020 r. pt. „Decydujący moment dla Europy: naprawa i przygotowanie na następną generację” (COM(2020)0456),
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 21 lipca 2020 r. oraz rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 23 lipca 2020 r. w sprawie konkluzji z nadzwyczajnego posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 17–21 lipca 2020 r. ⁽¹⁴⁾ oraz uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 10–11 grudnia 2020 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie realizacji pomocy makrofinansowej dla państw trzecich w 2019 r. (COM(2020)296),
- uwzględniając sprawozdanie roczne Europejskiego Banku Inwestycyjnego z 2018 r. w sprawie Funduszu Powierniczego na rzecz Pomocy Technicznej w ramach Partnerstwa Wschodniego,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 6 lipca 2018 r. dotyczący rozporządzenia ustanawiającego program „Cyfrowa Europa” na lata 2021–2027 (COM(2018)434),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Zielonego Ładu, w szczególności kładąc nacisk na zapewnienie partnerstw w zakresie środowiska, energii i klimatu z państwami Partnerstwa Wschodniego (COM(2019)640),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1601 z dnia 26 września 2017 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju (EFZR), gwarancji EFZR i funduszu gwarancyjnego EFZR,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 28 maja 2020 r. do Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczący ustanowienia Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (COM(2020)0408);
- uwzględniając porozumienie klimatyczne z Paryża z dnia 12 grudnia 2015 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej i Rady z dnia 19 stycznia 2021 r. pt. „Wspólny front do walki z COVID-19”, w szczególności w celu zapewnienia dostępu do części z 2,3 mld dawek zabezpieczonych przez UE dla krajów Partnerstwa Wschodniego (COM(2021)35),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 marca 2020 r. pt. „Strategia MŚP na rzecz zrównoważonej i cyfrowej Europy” (COM(2020)0103),
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2019 r. w sprawie ingerencji zewnętrznej w wybory i dezinformacji w krajowych i unijnych procesach demokratycznych,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 19 września 2019 r. w sprawie znaczenia europejskiej pamięci historycznej dla przyszłości Europy,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 marca 2020 r. w sprawie nowego planu działania UE dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym (COM(2020) 98),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 12 maja 2009 r. w sprawie strategicznych ram Europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia („ET 2020”) (2009/C119/02),

⁽¹³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0194.

⁽¹⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0206.

- uwzględniając porozumienie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2020 r. w sprawie wstępnego porozumienia dotyczącego Programu działań Unii w dziedzinie zdrowia na lata 2021–2027 (COM(2020)405),
- A. mając na uwadze, że Partnerstwo Wschodnie – zainicjowane w 2009 r. jako wspólna inicjatywa polityczna – ma na celu pogłębienie i wzmocnienie stosunków między UE, jej państwami członkowskimi i jej sześcioma wschodnimi sąsiadami (Armenią, Azerbejdżanem, Białorusią, Gruzją, Mołdawią i Ukrainą);
- B. mając na uwadze, że wspólne wysiłki w ramach projektu Partnerstwa Wschodniego przyniosły już znaczne, wymierne korzyści mieszkańcom Europy, w tym zwiększenie wymiany handlowej, mobilności, rozwoju gospodarczego, kontaktów międzyludzkich oraz lepszą jakość życia;
- C. mając na uwadze, że w strategii „Polityka Partnerstwa Wschodniego po 2020 r.” przedstawionej przez Komisję i wiceprzewodniczącego Komisji/wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa podkreśla się znaczenie, jakie dla stabilizacji ma trwały rozwój osiągnięty dzięki inwestycjom w modernizację gospodarczą, ze zwróceniem szczególnej uwagi na kwestie młodzieży i bezrobocia, w celu zwiększenia dobrobytu w całej Europie;
- D. mając na uwadze, że w strategii UE w dziedzinie międzynarodowych stosunków kulturalnych (JOIN(2016)029) zobowiązano się do wspierania ożywionej wymiany kulturalnej i społecznej między UE a jej partnerami wschodnimi, aby zaangażować zarówno obywateli, podmioty państwowe, jak i podmioty działające w sektorze kultury, wzmocnić społeczeństwo obywatelskie i stworzyć większe możliwości gospodarcze;
- E. mając na uwadze, że prawo do edukacji jest zapisane w art. 26 Powszechnej deklaracji praw człowieka, w art. 14 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 2 Protokołu do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności dotyczącego prawa do edukacji;
- F. mając na uwadze, że prawa człowieka i podstawowe wolności stanowią integralną część wszystkich kluczowych obszarów współpracy w ramach Partnerstwa Wschodniego, przy czym dla poszczególnych krajów określono szczególne priorytety; mając na uwadze, że ochrona praw człowieka mniejszości, w tym osób LGBTI, przed wszelkimi formami nietolerancji i dyskryminacji jest bezpośrednio związana z dostępem ludności do edukacji o wysokiej jakości;
- G. mając na uwadze, że prawo do podejmowania pracy i wykonywania swobodnie wybranego lub zaakceptowanego zawodu jest zapisane w art. 15 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- H. mając na uwadze, że państwa członkowskie UE muszą uważać swoją politykę gospodarczą i wspieranie zatrudnienia za przedmiot wspólnego zainteresowania i odpowiednio koordynować swoje działania w ramach Rady;
- I. mając na uwadze, że UE współpracuje z państwami członkowskimi w celu realizacji skoordynowanej europejskiej strategii zatrudnienia, zachęca je do wzajemnej współpracy oraz wspiera i ocenia ich wysiłki, np. poprzez europejski semestr, wytyczne dotyczące zatrudnienia oraz monitorowanie krajowych strategii politycznych za pomocą wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu, krajowych programów reform oraz zaleceń dla poszczególnych krajów;
- J. mając na uwadze, że UE musi przyczyniać się do promowania wysokiej jakości edukacji, szkolenia zawodowego i polityki młodzieżowej, a także powszechnego dostępu do edukacji poprzez zachęcanie państw członkowskich do podejmowania działań, a w razie potrzeby wspieranie, koordynowanie i uzupełnianie ich działań;
- K. mając na uwadze, że w Europejskim filarze praw socjalnych, zatwierdzonym przez Radę, Parlament i Komisję w dniu 16 listopada 2017 r., podkreślono znaczenie edukacji, szkolenia, uczenia się przez całe życie, równych szans bez względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, znaczenie aktywnego wsparcia w zdobywaniu zatrudnienia i sprawiedliwych warunków pracy, położono w szczególności nacisk na prawo młodych ludzi do dalszego kształcenia, przyuczenia do zawodu, stażu lub dobrej oferty pracy w ciągu czterech miesięcy od utraty pracy lub zakończenia nauki, a także zwrócono uwagę, że dzieci mają prawo do wczesniej edukacji charakteryzującej się przystępną ceną;
- L. mając na uwadze, że Komisja zaproponowała ramy wspomagające europejskiego obszaru edukacji, które mają zastąpić strategiczne ramy europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia („ET 2020”) oraz pozostać forum umożliwiającym krajom uczestniczącym wymianę najlepszych praktyk, uczenie się od siebie nawzajem, gromadzenie i rozpowszechnianie wiedzy oraz przyspieszanie reform polityki edukacyjnej na szczeblu krajowym i regionalnym; mając na uwadze, że w nowych ramach, tak jak w ET 2020, należy również przyjąć podejście oparte na uczeniu się przez całe życie i powinny one uwzględniać efekty uczenia się od wczesnego dzieciństwa do szkolenia zawodowego dorosłych i szkolnictwa wyższego oraz obejmować uczenie się we wszystkich dziedzinach i we wszystkich formach (formalnej, pozaformalnej i nieformalnej);

- M. mając na uwadze, że Komisja pracuje obecnie nad wnioskiem dotyczącym zalecenia Rady w sprawie e-kształcenia i kształcenia na odległość w szkolnictwie podstawowym i średnim, z naciskiem na ogólnounijne wspólne rozumienie tego, jak sprawić, by do końca 2021 r. kształcenie na odległość, e-kształcenie i kształcenie mieszane było skuteczne, włączające i angażujące;
- N. mając na uwadze, że obecnie przygotowywane jest zalecenie Rady w sprawie czynników sprzyjających udanej edukacji do 2022 r.;
- O. mając na uwadze, że kryzys związany z COVID-19 doprowadził do bezprecedensowego, masowego przejścia na e-uczenie się, szkolenia online i telepracę, które wymagają innowacyjnych rozwiązań w zakresie nauczania na odległość i sprzyjają pozytywnej długoterminowej transformacji cyfrowej, przy czym istnieje ryzyko, że duże dysproporcje w dostępie do technologii mogą przyczynić się do różnic w osiągnięciach uczniów i pracowników;
- P. mając na uwadze, że w strategii „Europa 2020” na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, sprawiedliwości społecznej i włączenia społecznego podkreśla się znaczenie zwiększenia przez państwa członkowskie UE inwestycji w politykę kształcenia i szkolenia na wszystkich szczeblach;
- Q. mając na uwadze, że Komisja pracuje obecnie nad wnioskiem dotyczącym zalecenia Rady w sprawie poprawy oferty edukacyjnej i szkoleniowej w zakresie umiejętności cyfrowych oraz współpracuje z sektorem biznesu, aby określać i uaktualniać potrzeby w zakresie umiejętności w miarę ich pojawiania się;
- R. mając na uwadze, że utrzymujące się niedopasowanie kwalifikacji oferowanych przez instytucje akademickie i zawodowe do szybko zmieniających się potrzeb rynku pracy – naznaczonych w ostatnich latach rozwojem technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz całego sektora usług – pozostaje głównym wyzwaniem dla niektórych państw członkowskich UE, a w jeszcze większym stopniu dla partnerów wschodnich;
- S. mając na uwadze, że regularne i znaczące działania konsultacyjne i kooperacyjne na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, z udziałem zainteresowanych stron, takich jak instytucje edukacyjne i szkoleniowe, organizacje społeczeństwa obywatelskiego, przedsiębiorstwa, partnerzy społeczni i agencje pośrednictwa pracy oraz sami młodzi ludzie, mają kluczowe znaczenie dla zmniejszenia tego niedopasowania;
- T. mając na uwadze, że w ramach zmienionej wielostronnej struktury Partnerstwa Wschodniego platforma 4 (mobilność i kontakty międzyludzkie) działa na rzecz zwiększenia udziału partnerów wschodnich w programach UE w takich dziedzinach jak edukacja oraz badania naukowe i innowacje, a jej celem jest zacieśnienie współpracy między organami do spraw edukacji i szkoleń, instytucjami szkolnictwa wyższego, szkołami i instytucjami badawczymi, a także poszerzanie wiedzy i wspieranie wymiany najlepszych praktyk w tych dziedzinach;
- U. mając na uwadze, że UE, jej państwa członkowskie i partnerzy wschodni muszą bronić praw swoich obywateli do wysokiej jakości edukacji, przygotowania zawodowego i staży oraz do sprawiedliwych szans na rynku pracy sprzyjającym włączeniu społecznemu, tak aby mogli oni z kolei przyczynić się do rozwoju konkurencyjnej i zrównoważonej gospodarki europejskiej;
- V. mając na uwadze, że Nowy europejski program na rzecz umiejętności to pięcioletni plan, który pomoże obywatelom UE rozwinąć więcej lepszych umiejętności i wykorzystać je, co umożliwi im znalezienie miejsc pracy dobrej jakości, a tym samym wzmocni trwałą konkurencyjność, zgodnie z założeniami Europejskiego Zielonego Ładu; mając na uwadze, że program ten zapewni również równe szanse, wprowadzi w życie pierwszą zasadę Europejskiego filaru praw socjalnych (dostęp do kształcenia, szkoleń i uczenia się przez całe życie dla każdego wszędzie w UE) oraz będzie budował odporność, aby umożliwić państwom członkowskim UE reagowanie na sytuacje kryzysowe, na podstawie doświadczeń zdobytych podczas pandemii COVID-19;
- W. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 zasiała spustoszenie wśród europejskich rodzin, pracowników i przedsiębiorstw, a zatem wymaga bezprecedensowej reakcji;
- X. mając na uwadze, że UE potrzebuje zreformowania umiejętności w obszarze kształcenia i szkolenia zawodowego, aby zagwarantować, że ludzie będą mogli z powodzeniem rozwijać się podczas transformacji ekologicznej i cyfrowej, oraz aby ułatwić odbudowę Unii w świetle społeczno-gospodarczych skutków pandemii COVID-19;
- Y. mając na uwadze, że konieczne jest, aby rządy państw członkowskich UE i jej partnerów wschodnich dokonały pomiaru niedoboru kwalifikacji wśród obecnej siły roboczej, a następnie przeprowadziły znaczne inwestycje w celu zlikwidowania tego niedoboru;
- Z. mając na uwadze, że odbudowa ta musi opierać się na Europejskim Zielonym Ładzie, Europejskiej agencji cyfrowej i nowej strategii przemysłowej dla Europy, tak aby gospodarki państw członkowskich wyszły z kryzysu związanego z COVID-19 silniejsze, odporniejsze, bardziej zrównoważone i bardziej konkurencyjne oraz aby mogły przeprowadzić dwójakiej transformacji w kierunku neutralności klimatycznej i przywództwa cyfrowego;
1. przypomina, że we wspólnej deklaracji ze szczytu Partnerstwa Wschodniego z dnia 24 listopada 2017 r. podkreślono zobowiązanie uczestników do silnego zaangażowania wszystkich partnerów w modernizację systemów kształcenia i szkolenia, badań naukowych i innowacji oraz do położenia akcentu na wspieranie młodych ludzi i wzmacnianie ich pozycji;

2. wzywa UE, jej państwa członkowskie i partnerów wschodnich do współpracy na rzecz odpornych, zrównoważonych i zintegrowanych gospodarek, tj. poprzez zwiększenie inwestycji w ludzi, ze szczególnym uwzględnieniem młodzieży, oraz poprzez lepsze powiązanie edukacji, badań naukowych i innowacji z potrzebami sektora przedsiębiorstw;
3. apeluje do UE, jej państw członkowskich i partnerów wschodnich, aby zwiększyli wysiłki na potrzeby osiągnięcia czterech wspólnych celów, zgodnie z priorytetami określonymi w ET 2020 i które mają być dalej rozwijane w ramach wspomagających europejskiego obszaru edukacji: realizacja koncepcji uczenia się przez całe życie i mobilności, poprawa jakości i skuteczności kształcenia i szkolenia, promowanie równości, wartości demokratycznych, spójności społecznej i aktywności obywatelskiej oraz zwiększanie kreatywności i innowacyjności, w tym przedsiębiorczości, na wszystkich poziomach kształcenia i szkolenia;
4. nalega, aby każdy w Europie miał dostęp do atrakcyjnych, innowacyjnych i włączających programów uczenia się przez całe życie charakteryzujących się wysoką jakością, między innymi dlatego, że umiejętności szybciej się dezaktualizują, który to dostęp zwiększa szanse życiowe uczących się i kładzie podwaliny pod aktywność obywatelską, mobilność społeczną i sprawiedliwsze społeczeństwo;
5. podkreśla, że dobrze wyważona polityka w zakresie edukacji i uczenia się przez całe życie odgrywa kluczową rolę w lepszym dopasowaniu umiejętności siły roboczej do potrzeb gospodarki oraz że osoby wyposażone w umiejętności rzeczywiście potrzebne na rynku pracy z pewnością będą miały większe szanse na zatrudnienie; zauważa, że dostęp do edukacji o wysokiej jakości dla wszystkich, w tym kształcenia zawodowego, ma kluczowe znaczenie dla kształcenia dorosłych i uczenia się umiejętności w ramach podejścia opartego na uczeniu się przez całe życie; podkreśla, że zaangażowanie liderów w dziedzinie edukacji, biznesu i rozwoju siły roboczej ma kluczowe znaczenie dla stworzenia ram określających, w jaki sposób państwa mogą skuteczniej dostosować systemy edukacyjne do potrzeb lokalnego rynku pracy;
6. akcentuje znaczenie kontynuacji Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa (ENI) przez nowy Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej, w tym przeznaczenie co najmniej 19,2 mld euro na projekty wschodniego sąsiedztwa na lata 2021–2027;
7. nalega, aby reformy edukacyjne były z dbałością promowane poprzez wdrażanie kluczowych programów, takich jak Erasmus+, Kreatywna Europa i „Horyzont Europa”, w celu zapobieżenia przyszłym brakom między systemami edukacji a zapotrzebowaniem rynku pracy w państwach Partnerstwa Wschodniego;
8. wzywa UE, jej państwa członkowskie i partnerów wschodnich, aby zacieśnili kontakty międzyludzkie oraz uznali znaczenie mobilności transgranicznej w ramach programu platformy 4 Partnerstwa Wschodniego – mobilność i kontakty międzyludzkie;
9. podkreśla znaczenie promowania multilateralizmu, priorytetów strategicznych, realizacji kluczowych zobowiązań i osiągnięcia celów międzynarodowych dotyczących zmiany klimatu, w tym celów zrównoważonego rozwoju, Agendy 2030 i porozumienia paryskiego;
10. ubolewa nad oczekiwaniem, że technologie cyfrowe na potrzeby kształcenia i szkolenia powszechnie zwiększą synergię między gospodarką a edukacją oraz że inwestycje w technologie informacyjno-komunikacyjne dokonywane przez instytucje edukacyjne i spójność instytucji szkoleniowych przyniosą owocne wyniki; podkreśla potrzebę włączenia ICT do procesów nauczania i uczenia się oraz potrzebę przeformułowania modelu edukacji – z przekazywania wiedzy na jej współtworzenie; powinno to obejmować szeroki wachlarz reform, w tym większą autonomię szkół i nauczycieli, wprowadzenie nowych hybrydowych form uczenia się, a także znaczące reformy w zakresie oceny uczniów, przy czym zawsze priorytetowo należy traktować naukę stacjonarną, ponieważ szkoły pełnią rolę przewodnika, której nie można powielić w internecie;
11. podkreśla, że kraje Partnerstwa Wschodniego muszą poprawić jakość swoich systemów edukacji, zwłaszcza poprzez przekwalifikowanie nauczycieli i modernizację systemu edukacji, aby dostosować go do epoki cyfrowej; wyraża uznanie dla Gruzji za wiodącą rolę w tym względzie dzięki jej planowi reformy edukacji na lata 2018–2023, którego celem jest dostosowanie gruzińskiego systemu edukacji do standardów europejskich, ze szczególnym naciskiem na szkoły średnie i ośrodki szkolenia zawodowego;
12. wzywa UE, jej państwa członkowskie i jej partnerów wschodnich do zintensyfikowania ich strategii i zwiększenia inwestycji w systemy kształcenia i szkolenia, tak aby zapewnić wysokowydajną, dostępną i włączającą edukację, w tym kształcenie i szkolenie zawodowe, uczenie się przez całe życie, podnoszenie kwalifikacji i przekwalifikowanie, a w szczególności zapewnić skuteczne wsparcie pracownikom i bezrobotnym oraz w pełni wykorzystywać możliwości, jakie oferują technologie informacyjno-komunikacyjne, w tym położyć nacisk na korzyści płynące z gospodarki o obiegu zamkniętym, przy jednoczesnym uwzględnieniu wymogów dotyczących kompetencji cyfrowych i ekologicznych;

13. wzywa UE, jej państwa członkowskie i partnerów wschodnich do osiągnięcia tych celów poprzez zapewnienie lepszej infrastruktury, łączności i sprzętu cyfrowego, szkolenie nauczycieli w zakresie korzystania z technologii i stosowania metodologii cyfrowych oraz promowanie najwyższej jakości treści nauczania, przyjaznych dla użytkownika narzędzi i bezpiecznych platform, które szanują prywatność i normy etyczne oraz zwiększają odporność na zagrożenia dla cyberbezpieczeństwa;
14. zauważa, że edukacja i mobilność edukacyjna sprzyjają rozwojowi kluczowych kompetencji i doświadczeń, które mają zasadnicze znaczenie dla aktywnego uczestnictwa w rynku pracy i ogólnie w społeczeństwie, oraz podkreśla znaczenie wzajemnego uznawania dyplomów w celu zwiększenia tej mobilności; podkreśla w związku z tym, że Erasmus+ (2014–2020), sztandarowy program UE w dziedzinie kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu, wniósł kluczowy wkład w strategię ET 2020, ponieważ umożliwił ponad czterem milionom Europejczyków studiowanie, szkolenie i zdobywanie doświadczenia za granicą i urzeczywistnił w ten sposób zasadę uczenia się przez całe życie; wzywa Komisję, by zbadała, jak można zwiększyć zaangażowanie młodych studentów i pracowników z państw Partnerstwa Wschodniego w projekty mobilności w UE, w tym w wolontariat;
15. odnotowuje, że w ocenie śródkresowej programu Erasmus+ podkreślono pozytywny wpływ mobilności na pewność siebie uczących się, ich niezależność, integrację społeczną i późniejszą integrację na rynku pracy, a także stwierdzono, że mobilność przyczyniła się do stworzenia poczucia tożsamości europejskiej; podkreśla znaczenie częstszych kontaktów międzyludzkich, wzajemnego uczenia się między odbiorcami z państw członkowskich i ich partnerami wschodnimi oraz zwiększenia wzajemnej wymiany kulturalnej dzięki szerszemu wykorzystaniu programu Erasmus+;
16. zauważa, że Instrument Pomocy Przedakcesyjnej musi zapewniać nie tylko wsparcie finansowe, lecz także jasne ramy polityki społecznej, zatrudnienia i integracji rynku pracy, aby przygotować partnerów do przyszłego członkostwa w Unii Europejskiej i wspierać ich proces przystąpienia;
17. podkreśla, że w kontekście zglobalizowanego środowiska edukacji, szkoleń i zatrudnienia istotne jest, aby młodzi ludzie byli w stanie jak najlepiej wykorzystać wszystkie możliwości uczenia się w całej Europie; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji, aby budżet programu Erasmus+ na lata 2021–2027, następcy programu Erasmus, został podwojony do 30 mld EUR, oraz aby położyć większy nacisk na włączenie osób o mniejszych szansach;
18. wzywa UE, jej państwa członkowskie i jej partnerów wschodnich, aby zwiększyli wysiłki na rzecz pomocy dorosłym o niskich umiejętnościach w zdobyciu minimalnego poziomu umiejętności czytania i pisania, rozumowania matematycznego i umiejętności cyfrowych, na przykład poprzez ukierunkowane zachęty finansowe i modułowe możliwości uczenia się, aby zachęcić ich do udziału w szkoleniach;
19. wzywa UE, jej państwa członkowskie i partnerów wschodnich do udzielenia pomocy w realizacji projektów w ramach instrumentu współpracy partnerskiej poprzez dostarczenie publicznej wiedzy fachowej ze strony administracji publicznej w państwach Partnerstwa Wschodniego, przy jednoczesnej realizacji działań obejmujących warsztaty, sesje szkoleniowe, misje ekspertów, wizyty studyjne, staże i doradztwo w celu przygotowania wykwalifikowanej siły roboczej w różnych obszarach, zwłaszcza gospodarki cyfrowej, gospodarki o obiegu zamkniętym i zielonej gospodarki;
20. wzywa UE, jej państwa członkowskie i partnerów wschodnich do stworzenia ukierunkowanych programów Partnerstwa Wschodniego na wyspecjalizowanych uniwersytetach oraz elektronicznej platformy edukacyjnej na potrzeby kursów szkoleniowych online skoncentrowanych na wartościach europejskich i praworządności, dobrym rządzeniu, administracji publicznej i wykorzenieniu korupcji w krajach Partnerstwa Wschodniego;
21. wspiera zacieśnienie współpracy akademickiej i edukacyjnej między UE a partnerami wschodnimi, w tym współpracy w ramach Partnerstwa Wschodniego, oraz ustanowienie regionalnego programu wspierającego ośrodki doskonałości akademickiej i badawczej w regionie;
22. wzywa UE, jej państwa członkowskie i partnerów wschodnich do przeanalizowania i wymiany najlepszych praktyk w zakresie zarządzania przepływem pracowników o wysokich umiejętnościach i kwalifikacjach między krajami, co stworzy warunki dla zrównoważonego „przepływu mózgów” i zapobiegnie utracie młodych i wykształconych pracowników, co miałyby negatywny wpływ na wzrost gospodarczy i rozwój ich krajów pochodzenia;

23. zachęca Komisję do współpracy z państwami członkowskimi UE i partnerami wschodnimi w celu osiągnięcia celów określonych w ET 2020, a mianowicie, aby co najmniej 95 % dzieci miało dostęp do wczesnej edukacji, aby mniej niż 10 % dzieci wcześniej kończyło kształcenie i szkolenie, aby odsetek absolwentów szkół wyższych wzrósł do co najmniej 40 % osób w wieku od 30 do 34 lat, aby w dowolnym momencie co najmniej 15 % dorosłych w wieku od 25 do 64 lat uczestniczyło w procesie uczenia się przez całe życie, aby co najmniej 20 % absolwentów szkół wyższych i 6 % osób w wieku od 18 do 34 lat posiadających wstępne kwalifikacje zawodowe spędziło pewien czas na studiach lub szkoleniu za granicą, oraz aby co najmniej 82 % absolwentów szkół średnich II stopnia lub szkół wyższych w wieku od 20 do 34 lat, którzy zakończyli naukę od roku do trzech lat temu, było zatrudnionych;
24. z zadowoleniem zauważa, że wszystkim państwom Partnerstwa Wschodniego udało się zapisać dzieci do szkół i utrzymać je w systemie edukacji, pomimo wyzwań gospodarczych;
25. wzywa UE, jej państwa członkowskie i partnerów wschodnich do zagwarantowania wolności nauki w ramach wdrażania procesu bolońskiego i zgodnie z Europejską kartą praw podstawowych; przypomina w związku z tym, że działalność w dziedzinie szkolnictwa wyższego wymaga modelu regulacyjnego dla autonomii instytucjonalnej;
26. apeluje do UE, jej państw członkowskich i partnerów wschodnich o podnoszenie podstawowych kompetencji i umiejętności cyfrowych od najmłodszych lat oraz o opracowanie atrakcyjnych programów nauczania w szkolnictwie wyższym, które pozwolą wykształcić większą liczbę specjalistów w dziedzinie technologii cyfrowych, przy jednoczesnym zagwarantowaniu, że szczególną uwagę zwraca się na równe szanse i równowagę płci na studiach i w pracy w sektorze cyfrowym;
27. wzywa UE, jej państwa członkowskie i jej partnerów wschodnich, aby szczególnie skupiły się na potrzebach grup w niekorzystnej sytuacji, dyskryminowanych i zmarginalizowanych w edukacji, jak również dbały o to, by nie były one podwójnie wykluczane w środowisku nauczania online;
28. podkreśla konieczność zapewnienia prawa do edukacji w sytuacjach i strefach konfliktu i w związku z tym kładzie nacisk na potrzebę ochrony szkół, ponieważ powinny one stanowić bezpieczną przestrzeń, w której dzieci mogą być chronione przed zagrożeniami i kryzysami; zauważa, że edukacja jest decydującym krokiem w kierunku przerwania cyklu kryzysu i zmniejsza prawdopodobieństwo wystąpienia konfliktów w przyszłości;
29. wzywa UE, jej państwa członkowskie i partnerów wschodnich do zmniejszenia różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn i promowania w szkołach nauczania w większym stopniu uwzględniającego aspekt płci, zgodnie z nową strategią na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025, aby promować kulturę równości płci w miejscu pracy oraz aby wesprzeć zwalczanie wszelkich form dyskryminacji, w tym stereotypów płciowych;
30. podkreśla znaczenie ściślejszej współpracy na szczeblu europejskim podczas wyciągania wniosków z kryzysu związanego z COVID-19, w czasie którego na bezprecedensową skalę korzystano z technologii w kształceniu, szkoleniu i pracy, co stanowiło moment przełomowy i znacząco zmieniło krajobraz edukacji; podkreśla, że kryzys ten sprawił, iż rozbieżności w dostępie do internetu i możliwościach online stały się jeszcze bardziej widoczne, ale daje on również sposobność dostosowania systemów kształcenia i szkolenia do ery cyfrowej, zgodnie z Planem działania w dziedzinie edukacji cyfrowej na lata 2021–2027;
31. podkreśla, że wszelkie technologie powinny uzupełniać nauczanie „tradycyjne” i stacjonarne, oraz zwraca uwagę na problemy wielu osób, w szczególności dzieci, które nie są w stanie uczęszczać do szkoły online z powodu braku dostępu do elektryczności, internetu lub komputera, a także braku niezbędnych umiejętności cyfrowych;
32. wzywa UE, jej państwa członkowskie i partnerów wschodnich do zwiększenia synergii i koordynacji między odpowiednimi zainteresowanymi stronami – takimi jak podmioty społeczeństwa obywatelskiego, organizacje pracodawców, związki zawodowe, partnerzy społeczni, instytucje akademickie, ośrodki szkoleniowe i agencje pośrednictwa pracy – oraz do włączenia ich w opracowywanie i wdrażanie odpowiednich środków, tak aby określić i zlikwidować luki między potrzebami ich rynków pracy a kwalifikacjami akademickimi i umiejętnościami zawodowymi oferowanymi przez ich systemy kształcenia i szkolenia;
33. podkreśla fakt, że Europejski Fundusz na rzecz Demokracji (EED) oraz Europejski Instrument na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka (EIDHR) mają do odegrania istotną rolę w krajach Partnerstwa Wschodniego, gdyż zapewniają młodym ludziom narzędzia i wiedzę pozwalające im angażować się w działalność obywatelską i tworzyć lepszą przyszłość dla siebie i swoich krajów; wzywa Komisję, ESDZ, państwa członkowskie i partnerów wschodnich do wspierania prac EED i EIDHR oraz do pełnego wykorzystania potencjału współpracy i synergii z partnerami wschodnimi w wymiarze edukacji demokratycznej;

34. podkreśla, że ścisła współpraca między podmiotami świadczącymi usługi w zakresie kształcenia i szkolenia a sektorem przedsiębiorstw ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia, aby nasze systemy kształcenia i szkolenia wytrzymały próbe czasu; przypomina, że skuteczne przejście ze szkoły do pracy zależy od silnego zaangażowania instytucji otoczenia biznesu i instytucji szkolnictwa wyższego w dostosowanie programów nauczania, zapewnienie staży i mentoringu, przy jednoczesnym zachowaniu autonomii instytucji kształcenia i szkolenia; zachęca do promowania partnerstw publiczno-prywatnych w celu szkolenia młodych ludzi oraz informowania o oczekiwaniach pracodawców dotyczących umiejętności przyszłej siły roboczej;
35. wzywa Komisję do zbadania możliwych sposobów, w jakie państwa członkowskie UE i ich partnerzy wschodni mogą włączyć przedsiębiorczość do edukacji od najmłodszych lat i zwiększyć wsparcie dla młodych przedsiębiorców;
36. podkreśla, że modernizacja systemów kształcenia i szkolenia państw Partnerstwa Wschodniego przyniesie wymierne korzyści ich obywatelom – zgodnie z podstawowymi zasadami polityki Partnerstwa Wschodniego – co zapobiegnie utracie kapitału intelektualnego i wspomocze odporność gospodarczą;
37. zauważa, że przyjazny klimat biznesowy, charakteryzujący się inteligentnymi, przejrzystymi, jasnymi i przewidywalnymi przepisami oraz minimalną biurokracją, jest niezbędny do promowania przedsiębiorczości, przedsiębiorstw typu start-up i innowacji, natomiast zwalczanie korupcji i ochrona konkurencji mogą zapewnić bardzo potrzebne możliwości gospodarcze młodym, początkującym przedsiębiorcom;
38. wzywa Komisję, aby odgrywała bardziej proaktywną rolę w określaniu i rozpowszechnianiu dobrych praktyk w dziedzinie edukacji cyfrowej oraz dzieleniu się nimi, a także wzywa Komisję, aby wspierała współpracę między wszystkimi zainteresowanymi stronami na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym poprzez utworzenie nowej europejskiej platformy edukacji cyfrowej;
39. podkreśla potrzebę uruchomienia projektu pilotażowego mającego na celu utworzenie Centrum Otwartej Nauki i Innowacji Partnerstwa Wschodniego, czyli sieci tematycznych centrów kompetencji w krajach Partnerstwa Wschodniego, w celu zapewnienia wsparcia i usług w zakresie badań naukowych i innowacji;
40. zauważa, że chociaż państwa członkowskie UE ponoszą główną odpowiedzialność za swoje systemy kształcenia i szkolenia, to sama UE odgrywa już kluczową rolę, ponieważ wspiera i uzupełnia ich wysiłki, zwłaszcza za pośrednictwem Europejskiego Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop);
41. wzywa Komisję do ściślejszego monitorowania wpływu funduszy UE na młodzież oraz do uwzględnienia kwestii związanych z młodzieżą w budżecie UE i polityce makroekonomicznej;
42. zachęca Komisję i wszystkie kraje uczestniczące w europejskim obszarze szkolnictwa wyższego, aby zwiększyły wysiłki na rzecz osiągnięcia do 2025 r. automatycznego i wzajemnego uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych i kształcenia średniego II stopnia, a także uznawania efektów uczenia się osiągniętych w okresach nauki za granicą, zgodnie z zaleceniem Rady z dnia 26 listopada 2018 r., a tym samym, aby opierały się na postępach już poczynionych na innych forach, zwłaszcza w ramach procesu bolońskiego i lizbońskiej konwencji o uznawaniu kwalifikacji; wzywa wszystkie kraje uczestniczące do zniesienia w całej Europie barier w nauce i do promowania innowacyjnego i włączającego kształcenia i szkolenia dla wszystkich, co pozwoli urzeczywistnić europejski obszar szkolnictwa wyższego;
43. wzywa UE, jej państwa członkowskie i partnerów wschodnich do przestrzegania postanowień Konwencji o uznaniu kwalifikacji związanych z uzyskaniem wyższego wykształcenia w Regionie Europejskim (konwencja lizbońska), z należytym uwzględnieniem właściwego organu państwa będącego stroną tej konwencji przy uznawaniu dyplomów ukończenia studiów wyższych w ramach programu Erasmus+ i innych programów edukacyjnych, a także w ramach współpracy dwustronnej;
44. wzywa UE do dalszego rozszerzania wsparcia dla młodych ludzi we wschodnim sąsiedztwie poprzez zwiększenie środków z 75 mln EUR na lata 2014–2016 do 340 mln EUR na lata 2017–2020 w ramach pakietu „Edukacja i młodzież”, którego celem jest stworzenie młodym ludziom niezbędnych warunków do nauki, szkolenia, pracy i zaangażowania w życie społeczne; wzywa UE do dalszego rozszerzania wsparcia w tym zakresie;
45. z zadowoleniem przyjmuje otwarcie we wrześniu 2018 r. w Tbilisi pierwszej Szkoły Europejskiej Partnerstwa Wschodniego; przypomina, że jako jeden z „20 celów Partnerstwa Wschodniego na 2020 r.” ta sztandarowa szkoła zapewni uczniom ze wszystkich sześciu krajów Partnerstwa Wschodniego innowacyjny program, który jest uznawany na całym świecie; wzywa UE, aby rozważyła otwarcie podobnych szkół w innych krajach Partnerstwa Wschodniego;

46. apeluje do UE, jej państw członkowskich i partnerów wschodnich, aby zwiększyli wysiłki na rzecz uwolnienia pełnego potencjału skutecznej synergii między edukacją a gospodarką poprzez wykorzystanie zasad przewodnich zapisanych w deklaracjach Partnerstwa Wschodniego (COM/SWD(2020) 56), a mianowicie demokracji, dobrych rządów i stabilności; aby tworzyli inicjatywy w obszarze edukacji kulturalnej i demokratycznej z myślą o zwiększeniu mobilności i kontaktów międzyludzkich; oraz aby osiągnęli silniejsze społeczeństwa dzięki zrównoważonemu rozwojowi społecznemu i gospodarczemu;
 47. z zadowoleniem przyjmuje nowy „Europejski program na rzecz umiejętności służący zrównoważonej konkurencyjności, sprawiedliwości społecznej i odporności”, ponieważ przyczynia się on do realizacji Europejskiego filaru praw socjalnych, zwłaszcza pierwszej zasady, w której zapisano prawo do włączającego kształcenia, szkolenia i uczenia się przez całe życie, charakteryzującego się wysoką jakością, a także ponieważ jest mocno zakorzeniony w Europejskim Zielonym Ładzie, nowej strategii cyfrowej UE oraz nowej strategii przemysłowej UE i nowej strategii UE na rzecz MŚP, które okażą się sukcesem tylko wtedy, gdy pracownicy będą dysponować odpowiednimi umiejętnościami;
 48. odnotowuje, że w nowym planie działania UE dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym oraz w unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030 wskazano również na kluczową rolę umiejętności w przejściu na zieloną gospodarkę; z zadowoleniem przyjmuje wnioski Komisji dotyczące działań mających na celu wzmocnienie transformacji ekologicznej w dziedzinie edukacji;
 49. wyraża ubolewanie, że obecne wskaźniki długotrwałego bezrobocia i bezrobocia młodzieży nadal stanowią wyzwanie w wielu państwach członkowskich UE i krajach Partnerstwa Wschodniego; podkreśla znaczenie tworzenia większej liczby wysokiej jakości miejsc pracy dla młodych ludzi; zauważa, że jest to problematyczne zwłaszcza w kontekście strukturalnych czynników zmian, takich jak innowacje technologiczne i globalizacja, które stwarzają zarówno możliwości, jak i wyzwania w dziedzinie zatrudnienia; podkreśla, że skutki pandemii COVID-19, która według szacunków spowoduje spadek PKB UE o ponad 7 % w 2020 r. i wzrost stopy bezrobocia do 9 %, będą wymagały jeszcze bardziej aktywnej polityki rynku pracy niż w zwyczajnych okolicznościach;
 50. zauważa, że pandemia COVID-19 przyspieszyła transformację cyfrową i stała się bodźcem do ponownego przemyślenia trwałości i skuteczności paradygmatu edukacji; zauważa, że choć telepraca i zdalna nauka stały się rzeczywistością dla dziesiątek milionów ludzi w całej Europie, często ujawniały się ograniczenia unijnej gotowości cyfrowej, uwypuklały się różnice w umiejętnościach cyfrowych i pojawiały się nowe nierówności, a mimo to pandemia pomogła raz jeszcze przemysłu unijną gotowość cyfrową poprzez wskazanie aspektów, które należy wzmocnić w dziedzinie cyfrowej;
 51. podkreśla, że choć obecnie UE położyła fundamenty pod przejście do nowego programu na rzecz umiejętności, nadal musi dostarczyć jasne ramy dotyczące miejsc pracy, aby stymulować dwojaką transformację, zapewnić odbudowę po społeczno-gospodarczych skutkach pandemii COVID-19, wzmocnić trwałą konkurencyjność, zapewnić godność, równe szanse i zwiększyć odporność UE;
 52. nalega na wzmocnienie rozwoju gospodarczego i społecznego, w tym poprzez zwiększoną łączność i rozwój regionalny, rozwój rolnictwa i obszarów wiejskich oraz polityki społecznej i polityki zatrudnienia, w celu wzmocnienia ochrony środowiska, zwiększenia odporności na zmianę klimatu, przyspieszenia transformacji w kierunku gospodarki niskoemisyjnej oraz rozwoju gospodarki cyfrowej i społeczeństwa cyfrowego.
-